

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

48. Caius Gracchus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Caius Gracchus,

*ius Atheniensis exemplum, qui seculis passio
nudatum femur percussiebat. Vide Plutarch. in
Gracchis.*

CAPVT XLVIII.

SED ecce in manibus vir, & præstantissimo
ingenio, & flagranti studio, & doctus a pue-
ro C. Gracchus: Noli enim putare quenquam
plenorem, & vberiorem ad dicendum fuisse.
Ecce ille, Sic prouersis, inquit, sic existimo, atque
iustum penè de superioribus solum lego. Imo
plane, inquam, Brute legas censeo: Damnum
eum illius immaturo interitu res Romanæ,
Latinæque fecerunt. Vtinam non tam fratri
pietatem, quam patriæ præstare voluerit.
Quam ille facilè, tali ingenio diutius si vizif-
set, vel paternam esset, vel auram gloriam
consequitus. Eloquentia quidem nclcio an-
habuisset patrem neminem. Grandis est verbis,
sapientijs sententij, genere toto grauis. Manus
extrema non accessit operibus eius: præclarè
inchoata multa, perfecta non plane. Legendus
est hic orator, si quisquam alius iuuentuti, non
enim solum acnere, sed etiam alere ingenium
potest. Hec Cicero. Plutarctus etiam eum iu-
uenem vocalissimum, & firmis lateribus ad
dicendum fuisse memorat, qui cum Vestigii
causam defenderet populo, prægudio lym-
phato, & bacchante cum eum audiret, ofsten-

Eine virtus
清純。

Walter. M.
18-6302

Quoties apud populum concessionatus est, seruum Erycinum post se musicæ artis peritum habuit, qui occulte eburnea fistula pronuntiationis eius modos formabat, aut nimis remissos excitando, aut plus iusto concitatos reuocando, quod ipsum calor, arque impetus actionis, attentum huiuscem temperamenti estimatorem non particebatur. Excat nobilissimi ingenij fragmentum in ea aporia, & quærela, quam habuit ad populum. Quod me miser conferam? In Capitolum ne, at fratris sanguine redundati? An domum, matrem ne vt videam lamentantem, & abie etiam? &c. Hæc inclinata voce pronuntiantis ipsius inimicis lachrymas excusit.

N N.

*a Hic est, ut ait Plutarcus in Gracchis, quo dicentes
P. R. pregaudio videbatur suus deus; ut etiam quod Caius iu-
venit, iuxta quem ceteri oratores, natus unde in die ap-
peles videbantur.*

^b Primus inter dicendum in Rostris de ambulansit, & togam ex humero diduxit, iuxta Cleonis il-

Quintus Catulus.

CAPVT XLIX.

Iam' Quintus Catulus, non antiquo illo more, sed nostro (si quid fieri potest perfectius) eruditus, multe literæ, summa vita, non solum naturæ, comitas, incorrupta quædam latini sermonis integritas, quæ perspicit, cum ex eius orationibus potest, tum facilissime ex e libro, quem de consulatu, & de rebus gestis suis conscriptum molli, & Xenophonteo genere sermonis, misit ad Aulum Furium Poetam familiarem suum. Hac Cicerò in Bruto, quæ multa sicut huic vbiique tribuit, sed præcipue laudem incorrupti sermonis, quæ virtus non est in oratorijs ornamentis subobscuræ. Nam & in Oratore ait, quid iucundius auribus nostris vnguam accidit huius oratione Catuliz quæ est pura sic, ut latine loqui, penè solus vi- teatur: sic autem grauis, ut in singulari dignitate omnis tamen adsit humanitas, ac lepos. Quid multa? istum audiens sic iudicare soleo, quicquid aut addideris, aut mutaueris, aut detraxeris, vitiiosius, & dexterias futurum.

*Law Chas.
Linsigntn*

Marcus Antonius.

CAPVT L.

Quam multi oratores commemorati sunt, & iudicium Ciceronia de
quandiu in eorum enumeratione versamur, cum tamen ipsiè, atque vix, ut dudum ad Antonio, &
Demosthenem, & Hyperidem, sic nunc ad Crasso.
Antonio, & Crasso
Crasumque peruenimus. Nam In Antonio,
ego sic existimo, hos oratores fuisse maximos, & in his primum cum Graecorum gloria latine Romana
dicendi copiam aquatam. Omnia veniebant eloquentia,
Antonio in mentem: eaque suo queaque loco, cum Graca
vbi plurimum proficeret, & valere posset, ut equata.
ab imperatore equites, pedites, leuis armatura, Antonius do-
sic ab illo maxime opportunis orationis tes. Pruden-
partibus collocabatur. Erat memoria summa, tia & ex-
nulla meditationis suspicio. Imperator semper nomia di-
aggregidi ad dicendum videbatur, sed ita erat cendi.
paratus, ut iudices, illo dicente, nonnunquam Memoria,
viderentur non satis parati ad cauendū, fuisse
verba ipsa, non illa quidem elegantissimo ler-

D 2 monc,